

گزیده شاهنامه فردوسی

ابوالمجد محمد بن مسعود تبریزی

بر اساس نسخه خطی سفینه تبریز
(کتابت ۳-۷۲۱ ق)

www.ketab.ir

به اهتمام هاشم بناء پور





سرشناسه: تبریزی، محمدبن مسعود، قرن ۸ ق.

Tabrizi, Mohammad ibn Masood

عنوان قراردادی: سفینه تبریز، برگزیده

عنوان و نام بددید آور، گزیده شاهنامه فردوسی احوال‌المجد محمدبن مسعود تبریزی ناشران شادکار خانه‌ی اسناد
براساس نسخه خطی سفینه تبریز (کتابت ۲۲۱-۳ ق) / به اهتمام هاشم بناء‌پور.
مشخصات نشر: تهران: مددید، ۱۴۰۲.

مشخصات ظاهری: ۹۶ ص.: مصور (زنگی)، ۱۴×۵/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۳۶۲-۰-۷۰-۶۲۲-۳۶۲-۰

وضعیت فهرست نویس: فیبا

بادداشت: کتاب حاضر منتخب از کتاب «سفینه تبریز» اثر مولف است.

موضوع: فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹ - ۴۲۱ ق. شاهنامه -- تصحیح انتقادی

Ferdowsi, Abolqasem, Shahnameh -- Criticism, Textual

Persian poetry -- 10th century /

نسخه‌های خطی -- مجموعه‌ها / Manuscripts -- Collections /

شناسه افزوده: بناء‌پور، هاشم، ۱۳۴۳ -، گردآورنده

رده بندی کنگره: PIR۴۴۹۵

رده بندی دیوبین: ۸۱/۲۱

شماره کتابشناسی ملی: ۹۵۰۰۶۵۹

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

گردید شاهنامه فردوسی

بواسیس فسخه خطی سفینه تبریز (کتابت ۱۲۷-۳ ق)

به اهتمام هاشم بناء‌پور

ناشر: مددید

طراحی: آتلیه گرافیک مددید

چاپ اول: ۱۴۰۳

چاپ و صحافی: روز

تیراز: ۲۰۰ نسخه

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۳۶۲-۰-۷۰-۶۲۲-۳۶۲-۰

آدرس نشر و پخش کتاب:

مرکز پخش: میدان انقلاب، خیابان کارگر جنوبی،

خیابان مهدیزاده، پلاک ۳۴، واحد شش

تلفن: ۰۹۱۵۱۱۱۹۶۰ / ۰۹۰۶۶۸۶۷۳۰

تمایی حقوق این اثر محفوظ است



www.madidpub.ir

madidpub@gmail.com

فهرست

پیش درآمد	۵
فی کتاب شاهنامه من مقاله الحکیم افضل الشعرا و الحکما فردوسی	
الطوسي طاب ثراه	۹
گفتار اندر داستان رستم و سهراب	۱۱
آغاز داستان	۱۲
زادن سهراب	۱۸
رسیدن سهراب به دز سپید	۲۲
رزم سهراب با گردافرید	۲۴
جنگ کردن سهراب با گردافرید	۲۶
نامه گزدهم پیش کاووس	۲۹
نامه کاووس پیش رستم	۳۲
آمدن رستم پیش کاووس	۳۵
رفتن رستم به خشم	۳۷
رفتن رستم	۴۲

۵۳	جنگ کردن سهراب با ایرانیان
۶۴	جنگ کردن رستم با سهراب
۶۸	جنگ کردن رستم و سهراب
۷۴	پیغام رستم پیش کاووس
۷۹	داستان اکوان دیو با رستم
۸۰	آغاز داستان
۹۱.....	حملات رستم با اسفندیار و هلاک کردن رستم اسفندیار را

پیش درآمد

سفینهٔ تبریز که لر روزگاران گذشته به یادگار مانده است، چون دیگر نسخ خطی داستان خود را دارد. بر مسلم پرداختن به سفر پرماجرای این کتاب می‌تواند موضوع بسیار جالب و پرهیجان و جنیت‌امیزی باشد. شاید بین سال‌های ۷۲۱ تا ۷۲۳ هـ که ابوالمجد محمد بن مسعود تبریزی روی این مجموعه کار می‌کرد تا امehات آثار فارسی و عربی دوران خود را در موضوعات علمی، ادبی و فلسفی فراهم کند اصلاً به ذهنش خطور نمی‌کرد که این اثر سالیان سال در محقق بماند، تا این‌که در سال ۱۳۸۱ آن سفینه را زنده‌یاد علامه عبدالحسین حائری از هزارتوی کتابخانه کشف کند و نقشه و دیسسه‌های قاچاقچی‌ها را برهم زند و پته آن‌ها را روی آب ببریزد، آن‌گاه و پس از این ماجراه‌ها مرکز نشر دانشگاهی این کتاب ارزشمند را در تهران چاپ عکسی کند و در اختیار صاحب‌نظران و اهل بخیه بگذارد.

بگذریم...

از قرایین پیداست که ابوالمجد فرهیخته دوران خود بود و در میان اندیشمندان و استادان آن زمان در تبریز جایگاه ویژه‌ای داشت. ابوالمجد علم حدیث، تاریخ، ادب و ریاضی را نزد استادانی چون حاجی بله، جلال الدین عتیقی، سعدالدین محمد عبدالکریم شبستری آموخته بود. از آثار او در نظم و نثر می‌توان به مناظرة السمع و البصر، مناظرة نظم و نثر و ... اشاره کرد.

اما سفینهٔ تبریز دایرة المعارف گونه‌ای است مشتمل بر ۲۰۹ عنوان کتاب و رساله. گفتم دایرة المعارف، چرا که با بررسی و تورّق این نسخه خطی می‌توانیم دریابیم که

ابوالمجد در آن روزگار از مباحثت مورد نیازش در واقع دایرةالمعارفی فراهم آورده بود، تا خود را از رساله‌های پراکنده بی‌نیاز کند، و افزون بر این‌ها، مجموعه‌ای گرد آورد تا آیندگان هم از آن بهره‌مند شوند، و این کار اول از همه نشانه معلومات ژرف و تسلط عمیق او بود بر علوم زمان خود. ثانیاً نشانگر آینده‌نگری او هم بود، چرا که بدین‌وسیله می‌خواست دانش دوران خود را از خطر فراموشی نجات دهد. او می‌خواست پیش از آن که مرگ او را غافلگیر کند جامعه و آیندگان را از این علم و دانش محروم نسازد و راهی بگشاید تا دیگران هم پا به این هزارتو بگذارند و با این آثار همنشینی کنند، به عبارتی دریابند که چه اسرار و حقایقی در این کتاب نهفته است.

گفتنی است ما در اینجا فقط به سراغ «گزیده شاهنامه» (ص ۵۶۸-۵۷۸) رفته‌ایم گزیده ابوالمجد از «شاهنامه فردوسی» مشتمل است بر ۱۲۴۵ بیت. در دیباچه ۱۵ بیت آمده است، و افزون بر این، گزیده حاوی سه داستان «رستم و سهراب»، «رستم و اکوان دیو» و «جنگ رسم و اسفندیار» است.

در باب ضبط‌های منحصر به فرد شاهنامه در سفینه تبریز در کل ۳۷۶ بیت ضبط شده است که در هیچ‌یک از دست‌نویس‌ها وجود ندارد. در این نسخه ابیات الحاقی، افتادگی‌ها راه یافته است. ترتیب عمودی برخی ابیات بهم خورده و مصراع‌ها جایه‌جا شده‌اند. گزارش کامل این موارد در مقاله سجاد آیدنلو آمده است. خوانندگان برای اطلاع جامع در این ابواب می‌توانند به آن جُستار مراجعه کنند (نامه بهارستان، شماره اول، دوم، تابستان-زمستان ۱۳۸۴-۸۵).

سخنی چند در باب رسم الخط

واضح و مبرهن است که در نسخه‌های خطی کاتبان تفاوتی بین حروف خاصه «ج، چ، ح، خ» یا «د، ذ» یا «ز، ڙ»، «س، ش»، «ص، ض» و ... قائل نمی‌شدند. در سفینه تبریز هم تا دلتان بخواهد از این موارد دیده می‌شود. ما در این‌جا حتی المقدور این تفاوت‌ها را تشخیص و اعمال کرده‌ایم، کوشیده‌ایم در تصحیح متن به آفت بدخوانی مبتلا نشویم، تا توانسته‌ایم و تا آن‌جایی که در توان داشته‌ایم حدود و تغور واژه‌ها و تکلیف کلمات را مشخص کرده‌ایم. از این‌ها گذشته هدفمان این بوده که نسخه‌ای خوانا را در اختیار پژوهندگان قرار دهیم.

ناگفته نماند که اول از همه به سرم زده بود که این گزیده را با تصحیح زول مول و مسکو و ... تطبیق دهم و در پاورقی تفاوت ایات را بیاورم، بعد با خودم گفتم این کار بیشتر شبیه تظاهر به تحقیق یا شاید ریاکاری در پژوهش قلمداد شود و چنگی به دل نزند، لذا از این کار منصرف شدم و فقط به شاهنامه فلورانس تصحیح دکتر جلال الدین خالقی فناعت و رسم الخط جدیدی را بر آن اعمال کردم. هدف هم مشخص است؛ به گمانم با این کار خوانندگان به سهولت می‌توانند ایات را درک و با متنه ارتباط دقیقی برقرار کنند. اما اگر بخواهم هدف غایی و نهایی برای این ارتکابات! بتراشم، و به قول معروف اگر اهل علم این سخنم را ریاکاری تلقی نکنند، باید بگوییم از خدا پنهان نیست از شما چه پنهان، حس کردم که سفینه تبریز گنجی است پنهان. خواستم پیش از آن که مرگ مرا هم غافلگیر کند کاری کرده باشم و به نوعی گوشه‌ای از این دانش نهفته در این دایرة المعارف را در دسترس اهل کتاب بگذارم. حس کردم خطر فراموشی دانش گذشتگان را تهدید می‌کند. لذا، پا از گلیم خود درازتر کردم و هدفی برای خودم در نظر گرفتم تا بدین وسیله کنجکاوی دیگران را برانگیزم، و این گونه گامی در حفظ دانش پیشینیان بردارم.

امیدوارم این تلاش و چه می‌دانم این هوی و هوسى که گریبانم را گرفته و روح را تسخیر کرده است باعث گمراهی دیگران شود.